

Sunuş / Vorwort / Preface

Dergimizin 2015/2 sayısı yazınsal ütopya araştırmalarına ayrıldı. Alman yazınında ütopya konusunu incelemeye odaklanan dosyamız, Şebnem Sunar'ın ütopya ile distopya kavramlarını açıklayan ve dergide yer alan metinleri tanıtan giriş yazısıyla başlıyor. Ütopya konseptine farklı açılardan yaklaşan çalışmalarını kapsayan bu sayıda yedi Almanca ve bir Türkçe makale yer alıyor. Makaleler içeriklerine göre şöyle sıralanıyor:

Anja Gerigk, „Die ideale Geliebte“ – Utopische Erzählformen im Spiegel neuer Dystopien (Zeh, Dath, Kracht)” başlıklı makalesinde ütopya ve distopyanın birbirine yakın özellikler sergilediği savından yola çıkarak, Dietmar Dath'tan Juli Zeh'in yapıtlarına uzanan yelpazede bir dizi yazınsal örnek aracılığıyla bu savı temellendirmeye çalışıyor. Sabine Zubarik, “Die deutschen Möglichkeiten einer Insel: Gegenwartsromane zwischen utopischen und dystopischen Entwürfen” adlı yazısında Thomas More'un Utopia'sından bu yana pek çok örneğini gördüğümüz ada ütopyasına ilişkin üç çağdaş romanı ele alan bir inceleme gerçekleştiriyor. Björn Hayer, yine ütopya mekanı olarak adaya yönelmekle birlikte ada ütopyası ile robinsonad romanının Alman yazınında birleştiğini öne sürüyor. Heiko Ullrich ise Lutz Seiler'in 2014'te yayımlanan ilk romanı Kruso üzerinden robinsonad geleneğini tartışıyor.

Ütopya bağlamında İsviçreli yazar Christian Kracht'ın yapıtları iki farklı makalenin araştırma konusunu oluşturuyor. Marchel Schmidt, Kracht'ın Imperium, 1979, Ich werde hier sein im Sonnenschein und im Schatten ve Faserland romanlarında kurmaca ile gerçeklik arasındaki bağıntının izini sürüyor. İrem Atasoy, “Ütopyanın Sonu: Hindistancevizi İmparatorluğu - Christian Kracht'ın Imperium Romanında Ütopyacı Dürtüler” başlıklı yazısında Amerikalı yazınbilimci Fredric Jameson'ın ütopya kuramından yola çıkarak Kracht'ın son romanı Imperium'u yorumluyor.

Almanca yazın yapıtlarındaki ütopik öğeler, Philipp Ritzen ve Katharina Meiser tarafından kaleme alınan iki ayrı yazıda irdeleniyor. “Ritzen, Michel Foucault'nun heterotopya kavramından hareketle Wolfgang Herrndorf'un Tschick adlı gençlik romanını inceliyor. Meiser ise Hugo von Hofmannsthal'in Der Tod des Tizian ile Thomas Mann'ın Der Tod in Venedig yapıtlarının ortak

mekanı İtalya'yı merceğe alıyor ve bu yörenin, sanatçı açısından Arkadya düşünü sürekli olarak yeniden uyandırdığından söz ediyor.

Yayın Kurulu adına
Prof. Dr. Canan Şenöz Ayata